

skaffe en Lettelse i de Udgifter, som ere paabyr- dede os i Anledning af Krigen. Jeg har derfor ogsaa flere Aar i Træk, da jeg allerede for længe siden har troet, at Tidspunktet derfor var kommet, fremført Forslag i samme Retning som den, hvori nuværende Lovforslag gaar; men det har jo altid stødt paa Bansteligheder, nemlig derhen, at Statskassen ikke skulde kunne undvære de Indtægter, som vare paaregnede fra denne Kilde. For nu at muliggjøre Gjennemførelsen af en delvis Redfættelse er det Forslag, jeg her har forelagt, forandret noget i Sammenligning med de tidligere. Forslaget gaar ikke ud paa at afflatte Brændevinskrigsbeskættningen; det gaar ikke ud paa at afflatte Krigstoldbeskættningen paa alle Artikler, men kun paa dem, som kunne siges at være de albeles almindelige Livsforbrødenheder. De Artikler derimod, som ere trufne af Krigstoldskatten, og som man kan henregne under Lurusgjenstande, har jeg ikke medtaget; med Hensyn til dem har jeg ikke foreslaaet Ophævelsen af den eksisterende Beskatning. Forslaget gaar saaledes ud paa, at man fremdeles skal yde Krigstoldskat af Vin, andre Spirituosa, Tobak og Tobaksfurrøgater. De Artikler, jeg derimod har ment, at man burde lette Afgiften for, ere Suffer, Sirup, Mallas, Kaffe, Cichorie og andre Kaffeurrøgater og The. Jeg tror, at enhver vil erkjende, at det er rene Nødvendighedsartikler, naar vi tage Hensyn til Folket i det Hele. Jeg skal ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, som jo har været delvis berørt her ved tidligere Leiligheder, om der overhovedet er nogen særlig Grund til at lette den indirekte Beskatning eller ikke. Der kan i dette Tilfælde ikke gøres den Indvending, at det er blot for de mere Ubemidlede Skyld, at man gjør det; det træffer jo alle, der bruge de Artikler, med Hensyn til hvilke Lettelsen foreslaas. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, fordi det forekommer mig, at vi under en tidligere Sag allerede have debatteret dette Spørgsmaal meget omstændelig og maaske med meget lidet Udbytte, i det Enhver vistnok blev ved sit Standpunkt ved Slutningen af Debatten, og jeg anser det derfor for albeles overflødig at begynde en Diskussion, der rimeligvis vil føre til samme Resultat. Det, som derimod for mig er det Praktiske ved denne Sag, er det Spørgsmaal: Lader det sig gjøre overfor det foreliggende Budgets Balance? Og der har jeg allerede ved 1ste Behandling af Finantsloven tilladt mig at paapege, at der kunde dels ved Bepavelser paa forskellige Konti og dels i fornødent Fald ved Tilskud af Statsaktiverne med Let- hed fremkomme en Erstatning for det Tab, Statskassen vilde lide, dersom dette Forslag gik igjennem. Med Hensyn til det Ufsavn af Indtægter, som vil fremkomme, er det jo ikke let at afgjøre, hvor megen Told der vilde komme ind for hver enkelt Artikel af den, som der er gjort Regning paa i nuværende Finantslovsforslag; men der er

jo meddelt os en Oversigt fra det statistiske Bureau over en Gjennemsnitsindtægt af Krigsstatfor- højtelsen for Aarene 1868—73, og naar man tager de specielle Artikler, som der ere ansøgte, vil det derefter vise sig, at det er omtrent en Trediedel, som bliver staaende efter mit Forslag, og de to Trediedele, som blive ophævede. Det vil altsaa af den paaregnede Indtægt 1,889,000 Kr., efter at Godtgjørelsen er trukken fra, blive en Sum paa noget over 1,200,000 Kr. eller imellem 630 og 660,000 Rb. Uagtet der ganske vist paa et andet Punkt i den indirekte Beskatning er gjort Forslag af Ministeriet om at give Befolkningen en Lettelse, og det er da navnlig den, som knytter sig til det Lovforslag, som for lidt siden var til Behandling her i Thinget, tror jeg dog, at den Underbalance, som vil tilveiebringes ved nuværende Lovforslags Vedtagelse, ikke vil komme til i Virkeligheden at volde Ministeriet nogen Forlegenhed. Jeg har med Billie fiiilet Forslaget saa moderat, fordi jeg vidste, at det vilde være yderst vanskeligt at faae den efter min Mening naturligtste Kilde til at dække dette Understud med, nemlig en Indkomstskat, sat igjennem, og jeg har derfor indrettet det saaledes, at Understudet skulde kunne dækkes af ganske sædvanlige Kilder, som det staar i Thingets egen Magt at tilveiebringe, navnlig ved Bepavelser. Jeg antager, at denne Wei allerede vil være tilstrækkelig dertil; men skulde dette mod Formodning ikke være Tilfældet, vil der kun behøves et mindre betydeligt Tilskud fra Aktivernes Side. Jeg skal ikke for Diebliffet udtale mig videre derom, da denne Sag delvis har været behandlet tidligere, men indskrænke mig til at anbefale Thinget at lade dette Lovforslag gaa videre og se til, at vi kunne faa et praktisk Udbytte ud deraf. Den Gang Toldloven blev vedtagen i 1863, var det den almindelige Mening her i Salen, som i særdeleshed blev skarpt udtalt af det daværende kongevalgte Medlem, Professor David, at man valgte at tage Indtægten fra disse Klasser, ikke fordi man ansaa det for at være rigtigst, men fordi det var der, den var lettest at faae, og fordi Befolkningen ikke mærkede, at Udgiften gik ud af deres Lomme. Det var den Anbefaling, Sagen den Gang fik. Naar en efter vore Forhold berømt Statsøkonom har udtalt dette, slutter jeg mig ganske til ham i dette Stykke og haaber, at, om end ikke det erede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) vil gaa ind paa min Betragtning, vil den dog maaske hos Mange danne en Modvægt mod hans Anskuelse. Naar det i og for sig er en temmelig haard Beskatning, som ved den almindelige Toldlougivning er lagt paa disse Artikler, er det saameget mere indlysende, at det er endnu besværligere, naar disse Paalæg ere blevne ekstraordinært forhøjede for at dække Udgifterne i Almindelighed. Jeg skal som sagt indskrænke mig hertil og anbefale Forslaget til Thingets Belvilie.